

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 24.02.1961, sp. zn. 7 Cz 6/61, ECLI:CZ:NS:1961:7.CZ.6.1961.1

Číslo: 33/1961

Právní věta: Vodič motorového vozidla, který vedome riadi motorové vozidlo s pokazenými brzdami, porušuje důležitou povinnost uloženou mu podle zákona (ods. 2 § 221 ev. § 222 tr. zák.).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 24.02.1961

Spisová značka: 7 Cz 6/61

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Dokazování, Doprava, Okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, Ublížení na zdraví

Předpisy: 86/1950 Sb. § 221
§ 222 64/1956 Sb. § 2
§ 293

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 33/1961 sb. rozh.

Vodič motorového vozidla, který vedome riadi motorové vozidlo s pokazenými brzdami, porušuje důležitou povinnost uloženou mu podle zákona (ods. 2 § 221 ev. § 222 tr. zák.).

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 24. februára 1961 - 7 Cz 6/61)

Vodič nákladného auta na križovatke v obci Spišský Štvrtok v dôsledku neopatrnnej jazdy a špatného stavu brzd na vozidle narazil na pred ním idúceho motocyklistu, ktorého povalil a nákladným autom prešiel, čím mu spôsobil také poranenie, ktoré privodili jeho smrť.

Ludový súd v Spišskej Novej Vsi uznal obžalovaného vinným trestným činom ublíženia na zdraví z nedbanlivosti podľa § 222 ods. 1 tr. zák. a uložil mu zato trest 3 (tri) mesiace odňatia slobody, výkon ktorého podmienenečne odložil na skúšobný čas jedného roka.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu uvedený rozsudok ľudového súdu zrušil v celom rozsahu a Okresnému súdu v Spišskej Novej Vsi nariadil, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Predseda Najvyššieho súdu v sťažnosti pre porušenie zákona uvádza, že ľudový súd nezistil tú dôležitú okolnosť, či obžalovaný išiel na cestu už s pokazenými brzdami a či sa brzdy pokazili pokazili len pri jazde na ceste a preto rozhodnutie, ktorým uznal obžalovaného vinným, že zavinil usmrtenie motocyklistu, nie je zistenými skutkami dostatočne podložené. Podobne je v rozpore s vykonaným dokazovaním podľa názoru sťažnosti pre porušenie zákona aj to zistenie ľudového súdu, že motocyklista jazdil pred nákladným autom riadeným obžalovaným krížom a v rozpore so svojou povinnosťou neukázal pri prejazde križovatky smer svojej ďalšej jazdy, čím spoluzapríčinil svoje zrazenie obžalovaným a usmrtenie.

Najvyšší súd podľa § 293 ods. 1 tr. por. na základe obsahu spisov Ľudového súdu v Spišskej Novej Vsi preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, ako aj správnosť konania, ktoré tomu predchádzalo, a spoznal, že ľudový súd porušil zákon.

Podľa zistenia súdu, ktoré v podstate zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, najmä zpráve technického inšpektorátu DI príčinou zrazenia poškodeného bolo to, že odsúdený nemal na nákladnom vozidle v poriadku ani nožné, ani ručné brzdy. Ľudový súd ale dostatočným spôsobom nezistil, kedy sa tieto brzdy pokazili, či počas cesty, ako sa odsúdený hájil a či sa odsúdený už so špatnými brzdami vydal na cestu, ako to uvádza inšpektor DI vo svojej zpráve. Čo do tejto skutočnosti nemohol sa ľudový súd uspokojiť neúplnou výpoveďou svedka F., ktorý neuviedol, či všetky, teda ako nožné, tak aj ručné brzdy boli kritického dňa vyskúšané a boli v poriadku a či sám a akým spôsobom sa o tom presvedčil. Sama okolnosť, že tento svedok 11. októbra 1960 sa tak presne pamätal nato, že odsúdený pred čoskoro tromi mesiacmi pred osudnou jazdou preskúšaval a mal v poriadku brzdy, mali ľudový súd viesť k tomu, aby správnosť tejto výpovede podrobnejšie preskúmal a odstránil rozpor medzi touto výpoveďou a správou inšpektora DI. Bez bezpečného zistenia tej okolnosti, či odsúdený išiel už na cestu s pokazenými brzdami, prípadne či už pred nehodou a kedy musel zistiť, že mu brzdy nefungujú, nemohol ľudový súd ani správne rozhodnúť o vine.

Okrem toho, ak by sa zistilo, že odsúdený už pred započatím cesty mal pokazené brzdy alebo aspoň niektorú z nich, napr. ručnú a napriek tomu, že to vedel alebo to mohol zistiť, vydal sa takým vozidlom na cestu, porušil by dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho povolania dať sa na cestu len s vozidlom po technickej stránke úplne v poriadku sa nachodiacim, a preto bolo by treba jeho čin posúdiť nielen podľa ods. 1 ale aj podľa ods. 2 § 222 tr. zák. Ak by naproti tomu bolo pravdou, že odsúdený pred odchodom na cestu preskúšal brzdy a tieto boli v úplnom poriadku a len pri nehode zistil, že nefungujú, lebo sa po ceste pokazili, nebolo by možné na jeho strane zistiť zavinenie ak by sa aj zistilo, že za takého stavu urobil v čase zrážky všetko ostatné, čo mohol a čo bolo jeho povinnosťou, ako sa obhajoval.

Okrem týchto okolností ale ľudový súd zisťuje v dôvodoch svojho rozsudku aj to, že poškodený motocyklista pri jazde pred križovatkou svojím motocyklom jazdil krížom po ceste a na križovatke neukazoval zamýšľaný smer svojej jazdy a že tým nehodu čiastočne spoluzavinil. Na taký záver ale ľudový súd bez vyhodnotenia výpovede na hlavnom pojednávaní vypočutého svedka nemal podklad. Odsúdený len na hlavnom pojednávaní sa začal hájiť tým, že poškodený jazdil pred ním neukáznene krížom cez cestu. Svedok E. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní túto obhajobu vyvrátil, lebo výslovne uviedol, že poškodený jazdil pomaly a „nebalancoval“. Ani ostatní svedkovia nepotvrdili, že by poškodený bol jazdil pred vozidlom odsúdeným riadeným neisto alebo že by bol jazdil pred ním krížom cez cestu. Čo sa potom neukázania smeru cesty týka, prehliada ľudový súd, že bolo nesporne zistené, že poškodený neodbočoval z priameho smeru jazdy a preto nemusel ukazovať smer svojej cesty, lebo žiadny predpis neukladá vodičovi takú povinnosť v tejto situácii. Za takého stavu výsledkov vykonaného dokazovania nemohol ľudový súd bez hodnotenia obhajoby odsúdeného a výpovedí vypočutých svedkov, ktorým čo do ostatných okolností uveril, zistiť, že poškodený mal

čiasočnú vinu na svojom usmrtení. Táto okolnosť, ako z dôvodov rozsudku vyplýva, ovplyvnila v rozhodujúcej miere aj výrok o treste.

Ludový súd podľa § 2 ods. 7 tr. por. bol povinný aj z úradnej povinnosti vykonať dokazovanie tak, aby všetky okolnosti dôležité pre rozhodnutie veci boli náležite objasnené. Takto vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 8 tr. por. mal potom hodnotiť podľa vnútorného presvedčenia sudcov, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Ak ľudový súd napriek uvedenej svojej povinnosti nezistil všetky pre objasnenie rozhodujúce okolnosti a tieto uvedeným spôsobom nezhodnotil, porušil zákon v ustanovení § 2 ods. 7, 8 tr. por.